

(MR. SPEAKER)

interest of natural justice and I will do it. I shall call the member orally or in writing. But if the member does not find time to meet me or refuses to meet me, I cannot be blamed for that. But Hon. Members should take it as a firm procedure laid down by the Chair.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು 309ನೇ ವಿಧ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೆಂದರೆ.....

MR. SPEAKER.—It came to my notice only this morning. I did not have sufficient time to apply my mind. I wanted to discuss it with the member and in fact, I sent word to him, but he was not available. Only after hearing him I shall consider whether I can give consent or not. Till consent is given the matter should not be raised here. I shall consider the question of giving consent after I retire to my Chambers after the commencement of the business here.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ: ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್‌ನಾಗರಾಜ್ ಅವರನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಸೆಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಹೌಸ್ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಪುನಃ ಬರುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಫೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾತನಾಡಿದೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ವಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—That is good.

Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Bill, 1970.

(i) Statutory Resolution to disapprove the Ordinance of 1969.

(ii) Motion to Consider the Bill.

(Debate Contd.)

MR. SPEAKER.—As indicated by me already, not more than 10 minutes should be taken by each member. The hon. Member Sri Srikan-
taiah will speak.

† Sri L. SRIKANTAI AH (Nanjangud).—The time at our disposal is very short. I do not know what to say in regard to this Bill. For various reasons I am convinced that the way in which the Government

† Indicates that remarks or speeches have not been revised by the member concerned.

is proceeding in bringing these amendments is making a mockery of the whole theory of legislation. In my opinion, the Hon. Member Sri Nagappa has rightly summarised the situation. We are in a fix. We have to rush through 4 Bills by tomorrow. Certain important amendments have been brought in the form of Bills and we are asked to give our assent within two or three hours. I do not know what justice can be done to this Bill. I do not know whether we are in a position to express our opinion at all. The Congress Party is in majority and they want to rush through the Bills. If that is the attitude of the Congress Party, where is the necessity to summon the Assembly? They could have done it for themselves. Panchayat Bill is a very important Bill. The Land Revenue (Amendment) Bill is also coming up. One hour time has been given for each. We have been asked to discuss and pass within a short time. I do not know what to say about this. As the Minister said the Zilla Parishad Bill is an important Bill. Whether we are going to give our consent or not is a different question. Assuming for arguments sake that this House is going to give assent to the Village Panchayat and Local Boards Bill, has the Government considered how to co-ordinate these amendments with the proposed Bill of Panchayati Raj Parishad? Under the amendment Bill, for instance, the revenue of the Panchayats or Local Boards is proposed to be raised. In the case of Taluk Board, it is about 28 to 50 per cent and in the case of Panchayats it is about 30 per cent and so far as the discretionary grants are concerned, it is from 5 to 10 per cent and the total comes to 80 per cent. Therefore I take it that the Government is giving about 20 per cent of the land Revenue to the Zilla Parishads. When everything is in uncertain condition, I really wonder in what haste the Government is bringing a second amendment to the Panchayat Raj Bill. What is the necessity that the Government finds to bring this piece of legislation overnight when this Bill of Zilla Parishad is pending before the House?

In a hurry they have brought forward this Local Boards Bill just to finance them. What was that mortal hurry to bring this amendment Bill? I would concede so far as the appointment of Administrators are concerned, there was some necessity. I would like to know from the Hon. Minister what was the Government doing all along when the High Court held about two years back that the elections should be held for Taluk Boards within a year? It means the Government might have felt there was no urgency for holding elections. The other important suggestion made is about the appointment of Village Accountants and giving extra concessions to the Panchayats. Sri Nagappa was suggesting about concessions to be given to the boys of 12 years of age. These are all very simple matters. The Government could have waited for six months more and nothing would have been lost. When the Taluk Boards could be continued for two years, where is the necessity to bring the Bill immediately? Even if the Bill is adopted, does it solve the problem? Of course we are going to give assent. But what is the use? The Zilla Parishad Bill is coming. There should be co-ordination

(SRI L. SRIKANTAIAH)

between these two Institutions. The Government's intention is to confer 100 per cent land Revenue to the Taluk Board and Panchayat Institution. We know what proportion of revenue was being given to the local bodies prior to the Land Revenue Act, 1954. All lands were divided into three categories—wet, dry and Bagayet. I would like to know from the Hon. Minister what was the revenue that was being allotted prior to the Act of 1964 to these Panchayats, and what is the excess revenue that is being given according to the new definition of this Bill? My apprehension is according to my assessment, very little percentage of revenue is being given to these Institutions. I want to know what is the surplus tax that has been given to the Panchayats and Taluk Boards? As a matter of fact in Village Panchayats and Local Boards, there is absolutely no provision for supervision over these Panchayats and Local Boards. Some of the Panchayats have not been manned for years. In some of the Panchayats, no meetings were held. Taluk Boards have no control over these institutions. Even the Deputy Commissioner or the Divisional Commissioner has no power to ask the Panchayats to take any measures to tone up the administration of these institutions. When that is the position where was the necessity to bring such a legislation for these democratic Local self-Government institutions? I am sorry to say that the Minister for Local Self-Government has no knowledge of Local Self-Government. Sri Nagappa has rightly pointed out that this Ordinance has been brought according to the whims of the Government and the Government has been made a target for this. Therefore there is no use of taking up this Bill and this may be dropped.

1-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಚಿತ್ತಾಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಏನೆಂದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಭೂಕಂದಾಯದ 20 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಅದನ್ನು 50 ಪರ್‌ಸೆಂಟಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟನರಿ ಗ್ರಾಂಟ್ 5 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ಈಗ 10 ಪರ್‌ಸೆಂಟಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಂತೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ಕೆಲವು ಭಾಗವನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾದಂತಹ ಗ್ರಾಂಟನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಕೂಡ ಮನೋದಯ:ಲ್ಲ ಪ್ರೋವಿಷನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ರಸ್ತೆ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲದೆ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್, ವಕ್ರಲುತನ ಹಿಡುವಳಿ, ಮತ್ತು ಮೆಟರಿನರಿ ಇಲಾಖೆಯವರೊಂದಿಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೂ ಇವರು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ 20-25 ಪ್ರೈವೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ಏದೆ, ಅದು ಕೂಡ

ಬಾರದು, ಇದರಿಂದ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಭಾರ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಸೆಸ್ ಏನಿದೆ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ 25 ಪೈಸೆ ಸೆಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ತಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸೆಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಜನರಿಂದಲೇ ಆರಿಸಿ ಬಂದಂತವರು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಜನರಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬರುತ್ತೇವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಕೂಡ 8 ಸಾವಿರ, 10 ಸಾವಿರ ಜನರಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಅವರೂ, ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಜನರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಯಾವಾಗ ಸೆಸ್ ಬೇಡ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಸೆಸ್ ಹಾಕಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಗೊತ್ತುಪಳಿಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ಇಪ್ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎರೋಡ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸೆಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಏನೊಂದು ಪ್ರೋವಿಜನ್ ಇದೆ, ಅದರು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದುವರೆಗೂ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಅಥವಾ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆ ಒಂದು ಪ್ರೋವಿಜನ್ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಭೂಕಂದಾಯದ ಹಣ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸೆಸ್‌ಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಅಥವಾ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವಗಳು ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಣ್ಣ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಸುವ ದಿವಸ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸ್ವಾಂಟರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Harihar).—Sir, while opposing this Bill I would like to say a few words as to the causes that prompted me to oppose this measure. I do not see any provision in this Bill which is of so compelling urgency as to cause the Government to bring an Ordinance. I want the Hon. Deputy Minister to say as to what were the compelling reasons to bring an Ordinance. After all, under the Constitution, power of legislation by Ordinance can be used only under very special circumstances, and that too when the Legislature is not in Session and when the Government finds that such a measure is absolutely necessary. I saw every provision here. I do not see any reason as to why they want to increase the land revenue from 20 to 50 per cent to these bodies. Heavens would not have fallen if they had brought this legislation when the Assembly was in Session.

Sir, the reason why these gentlemen are fond of legislation by Ordinance may be this: if the Bill is introduced it would be subjected to all kinds of criticisms and modifications, and we may even ask for a Select Committee to examine it so that it is brought in a manner acceptable to the entire House. Now what happens? On account of the overwhelming majority they enjoy for the time being, they get it passed.

(SRI H. SIDDAVEERAPPA)

Why this rush-through business, I cannot understand. That is the reason why we find so many writ petitions and so many other legal proceedings in the High Court and other Courts. I find there is something radically wrong in the legislative wing of the Government. Probably, some idea prompts them and they ask for the issue of an Ordinance. Otherwise, it could have been examined with greater care thoroughly and then it could have been brought. I think it is a very hasty measure. They want to introduce Khadi and Gramodyog industries. We have seen how our Khadi and Gramodyog industries have done in Mysore State. It is a by *purana* itself. Now you want the Village Panchayats, some of your smaller luminaries at the village level to enjoy some facilities. This will lead to misuse of funds. You want to build your party at the lower level and therefore you are trying to give some financial power to your people at the village level. This is one way of attracting the Village Panchayats to put your roots in the village level.

Now you have stated that the Town Panchayat may levy a fee not exceeding fifty paise per capita on persons resorting to Shrine, Jatra, Urs, etc. How can they do it? We have seen in Saundatti where they levied some entrance fees. As far as I know, if you allow them to levy this fees it is likely to put great hardship to people who go to places of worship.

Then Sir, the most objectionable clause is to have nominations for four years in place of one year. I want to ask whether they are not satisfied with one year period for nominations? As it is even without nominations you have been carrying on. This increase in the period of nominations from one year to four years is most objectionable. That is reactionary and should not be allowed.

Then Sir, the Government wants to give enhanced land revenue to the Village Panchayats. I want to know what happened to your various schemes? You wanted to abolish land revenue altogether. If you go through the proceedings of the Legislature during the last two to three years the Government has introduced various schemes. The Hon. Minister for Finance has stated that he wants to abolish the land revenue and introduce it by a scientific method. But the Hon. Revenue Minister says that land revenue will continue for all time to come. Is it perhaps you knew that land revenue would not be collected or is this one of the ways of asking the villagers to pay the land revenue under the guise and temptation that half of it will be given to the Village Panchayats? I feel that this legislation ought not to have been introduced. I know they will get it passed because they enjoy the majority. But I must register my protest that it ought not to have come in the form in which it has come. With these remarks, I oppose the present Amendment Bill.

† ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ. —ನಮ್ಮ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿರತಕ್ಕೆ ಈ ವಿಧೇಯಕ ವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ

ಈ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯ, ಮತ್ತು ಭೂಗುಣ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನರು ಬಹಳ ಆತುರವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಭೂಗುಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಭೂಸಂರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಭೂಮಿ ಸರ್ವೆ ನಡೆದು ಭೂಮಿ ಸಾರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಕಡೆ, ಈ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿರುವ ನಿವರ್ತನ ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರು ಈಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಬಂದಿರುವ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂವೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ (ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನ ಹಳ್ಳಿ).—ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಮೂಲಕ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ It is a mockery of ordinance ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈಚೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನೂ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮತ್ತು ಗೌರವರವರ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ನಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದು ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾಲಂಗಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೂರು ಕಾನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಂದು 30 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ತೆರಿಗೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಕುಪ್ಪಿ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ, ಕುಪ್ಪಿ ಜಮೀನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಿಮೆ ಕಂದಾಯ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೂರು ಕಾನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಆದಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೂಪು ಕೊಟ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಆಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಮೋಸವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಪಾಡಿಗೆನು ಡೋಲು ಬಜಾಯಿಸಿ ಖಾಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ ನಾಟಕ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಈ ಕಲಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಕಾನೂ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನುಮ್ಮನೆ ಪರ್ಫೆಂಟೇಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ.—20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇರುವುದನ್ನು 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಮೋಸವೇ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಹಣ ಜಾಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ. 30 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ 10 ರಿಂದ 20 ರೂಪಾಯಿ ಇರುವ ತರೀ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ, ಎರಡು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕುಪ್ಪಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಎಂಗಡಿಸಿ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—1966 ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಫಿಗರ್ಸ್ ಕೊಡಿ. ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಸರ್ವೇಕ್ಷೆ ಅದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ.—ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಧೇಯಕ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಆದಾಯ ನೋಡಿದರೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗು ಭೂಮಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದು ಇತರೇ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಕೆಲವು ಇವೆ. ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ, ಗುಡಿಬಂಡೆ ಮುಂತಾದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚುಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದು, ಬೆಳಕನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಕಾಪಾಡುವುದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೊರಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ಅವಕಾಶ ಇರುವಾಗ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ)

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಇರುತ್ತದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹಣವು ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ ಮಾಡಿ ಪಾಪ್ಯುರೇಷನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಹಂಚಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ನೀವು ಸೋಷಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಸೆಟಪ್ ಕೆಲವು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬಹುದು. ಈ ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಮೇನ್‌ಜೇನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಆದಾಯ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರು ಕಾನೂ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಕರಾಪಕಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೋರಾರ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಕಳೆದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಂದಾಯದ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಪರ್‌ಮಿಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದದಂತಾಯಿತು ? ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದಿದೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪೂರ್ ಮಾಡಿ ಹಂಚಿದರೆ ಫಿಲ್ಟರಿಂಗ್ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪಾಪ್ಯುರೇಷನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಹಂಚುವುದು ರಾಷನರ್ ಬೇಸಿಸ್ ಆಫ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಆಬ್ಲಿಗೇಟರಿ ಡ್ಯೂಟೀಸ್‌ನ್ನು ನಿವ್ವಹಿಸಲು ಹಣದ ಕೊರತೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ, ಹೊಸಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಿಲ್ಲ. ಸಿಂಡಿಕೇಟನವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಒಂದೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತೆರೆದ ಸಹಕರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯೂಲರ್ ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿಯಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ 25 ರೂಪಾಯಿ ನಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಆದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಇದು ದಾರಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜಾತ್ರೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಚಾರ. ಇದು ತೆರೆಗಂದಾಯ ಹಾಕುವಹಾಗೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವ ಜನರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ಪೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಜೂಬಾಜೂ ಜಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಂದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಅವರಿಂದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಸಾಂಚೀಷನ್, ವಾಟರ್‌ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಂದರೂ ಅದರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೆರೆಗಂದಾಯ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಯಾರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಸಂತೆಯಿಂದ ವಸೂಲು ಆದ ಸುಂಕದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25 ಭಾಗವನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಅನ್ಯಾಯ. ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಯವರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಿವೆಂಟ್‌ನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಯವರೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಹರಾಜುಹಾಕಿ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಸಂತೆಯಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I shall call upon Mr. Channabasappa to speak. I hope he will keep within his time limit.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಸನ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೂಲ್ ಇದೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

Mr. SPEAKER.—Under Rule 296, the Speaker is empowered to prescribe time-limit for speeches on motions.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—In regard to Bills there is no time limit prescribed for a member to speak on Bills because Bills have far reaching consequence on the Country and we should have freedom to express how we feel about it.

Mr. SPEAKER.—The Business Advisory Committee has fixed time for this Bill and the House has approved of it. Rule 296 applies to all motions.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I wish you give your considered opinion a little later. For the present let us obey your ruling.

Mr. SPEAKER.—I shall consider.

2-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನ (ಗೌಡ (ಪಾಂಡೆವಪುರ).—ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ 6 ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಗಳ ಬದಲಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಬಹಳ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಅವರ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಕಾಶ ಕಳಚಿಬಿಡುವಂತಹ ವಿಷಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಉದ್ಭವ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂಧಿರತಕ್ಕ ಮಹಾಪ್ರಬಲವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಎಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 3 (ಎ). ಇದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು, ಸೆಮಿನಾರು ಅಥವಾ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ನಡೆದರೆ ಪಂಚಾಯತ್ಯವಳು 25 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರದಂತೆ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆದೇಶ ಪಕ್ಷದವರು ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೇ ಬಿಡಿ ಇಲ್ಲಿ. ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ವಿಲೇಜ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿಷಯ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಡೂಯರ್ ರೆಸಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟೀಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಬಿಡಿ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಗಮವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂದಾಯದ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಭಾಗವನ್ನು ಪಂಚಾಯತ್ಗಳಿಗೆ, ಶೇಕಡ 20 ಭಾಗವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ವಿರೋಧಾಭಾಸದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಖುಷ್ಕಿ ತರಿ, ಬಾಗಾಯ್ ಕಂದಾಯ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಖುಷ್ಕಿ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಅಂತ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪಂಚಾಯತ್ಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ತಲೆಕೂಡಿಸಿ ಎದೆಯು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಪಂಚಾಯತ್ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಲನ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ವಿಯಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪವ, ಪಾತ್ರೆ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ)

ಉರುಸ್ ನಡೆದರೆ 12 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಯಸ್ಸಿನಿಗೂ 50 ಪೈಸೆಗೆ ವಾರದಂತೆ ತೆರಿಗೆಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಗಲರ ಔರಂಗಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ “ಜಿಸಿಯಾ” ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಓರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಕಾರ್ಯ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರು ಈ ತರಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನವರೆಗೂ ರೋಕರ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬಹುದು ಅಂತ ಎಂದು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ನೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಕರಭಾರವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ ಹೊರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ನಂತೆ ಒಂದೇ. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ನಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಸುಂಕದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯ್ತಿಗೇ ಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ರಾಜ್ಯದ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಏಕೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು, ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೂ ಮೂಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಅದನ್ನು ಪುನರಾವೇಶಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದರೆ ಬೊ ಕಂದಾಯ ಇರಬಾರದು ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಜನರನ್ನು ಅವರವರ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರೇ ವಿರೋಧಿಸಲಿ ಅನ್ನುವ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಉದ್ದೇಶ ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಅದ್ಯಾದೇಶದ ಮೂಲಕ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕೊಂಡಿಟ್ಟ ಬಲಪ್ಪನವರ ಕಮಿಟಿ ಆಗಿ, ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಡಿರಾಕ್ಟ ಪರಿಷತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಪ್ತರಾ ಅದಮೇಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ರಾಜಕೀಯ ಇದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ದೀನದಿಂದಲೂ ಇದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೂಡ ಅದು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ತಾವು ಹೇಳಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಸುಮಾರು 7-8 ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏಳು ನಿಂತಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? 1947ರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದರೂ ಆಗಿದ್ದಂತಹ ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ರದ್ದಾದವು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು, ಇಲ್ಲ, ಧರ್ಮಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ. ನಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದಾದಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ 8 ವರ್ಷ ಬೇಕಾಯಿತು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದೆ, ಚೀನಾ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದೆ, ಬರಗಾಲ ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು, ಟೌನ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ಇದು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗೇ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಸಾರದು ಅಂತ 4 ವರ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ಗೌಡ (ಸಹಕಾರ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಡ್ವಿನಿಸ್ಟ್ರೀಟರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಅವಧಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಹೊಸ ತಾಲ್ಲೂಕು ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದಂಥವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅಡ್ವಿನಿಸ್ಟ್ರೀಟರಿಗಲ್ಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಸಾಲದು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಿದೆ ?

ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಿಂದ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಏರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲ ಯವರು ಆ ಸೆಕ್ಷರ್ 25 ಪ್ರೆಸೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸೆರ್ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

12 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೆ, ಜಾತ್ರೆ, ದನಗಳ ಜಾತ್ರೆ ಇಂಥ ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಅವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ 50 ಪ್ರೆಸೆ ಸುಂಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ಸುಂಕ. ಅಂತೂ ಇವರು ಜೇನು ಗೂಡಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವಿರೇಳ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್. ಇದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಷಯ. ಹಳೇ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಆನ:ವಂತಿಕ ಪದ್ಧತಿ ರದ್ದಾಗಿದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಯಾರ ಪಹಣಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೋ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಕೌಂಟೆಂಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಇರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೌಜಲಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳನ್ನೇ ಬರೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ? ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಸೇರಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಏನೇನೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 25 ಸಹಸ್ರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು, ಸಣ್ಣ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಂಡಲೆಯ ಜವಾನರಾಗಿ ಅವರ ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮಂಡಲೆಯವರು ಕರೆಂಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲೇ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಣುಕು ದೀಪ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಿಂದ ಬರೆಕ್ಕಿನಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು, ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರಕ್ಕೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯವೇ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ. 140 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ 55ರ ರೂಪಾಯಿಗಳೋ ಏನೋ ಬರುತ್ತದೆ, ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಹಳ್ಳಿಗಳಿರಬಹುದು. ಎಂದರೆ ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಅಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಸಂಬಳ ನಾವೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಸಂಬಳ ಸರ್ಕಾರವೇ ಕೊಡಲಿ, ಕಾಗದ, ಪುಸ್ತಕ, ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒದಗಿಸಲಿ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಟ್ಟಡ ಅವರೇ ಕಟ್ಟಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಕೊಡಲಿ, ದೀಪದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಎಕ್ಸೆಸಿಸ್‌ನಿಂದ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅದಾಯ ಬಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬರುವ 30 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟರೆ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಯಿತು. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಮೀಸಲಾಗಿಸಲಿ, ಇಯರ್ ಮಾರ್ಕ್ ಮಾಡಲಿ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಪಂಚಾಯತಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಐ.ವಿ.ಸಿ. ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಬಾಕಿ ಇವೆ.

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದಿ ಎಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಕಳಂಕ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಭಾವಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಷನ್ನಿಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದು ಹದಿಮೂರು ಲಕ್ಷ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಡಿವಿಷನ್ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಏಳು ಲಕ್ಷ ಕೇಳಿದ್ದರು. ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಮಾಡಿಸಿರುವ ಬಿಲ್ಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿ ಕೊಡದೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಾವಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ. ಶಾಸನಭೋಗರಿಗೆ ಪೋಷಿಗಿ ಪಾವತಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪಟೇಲರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವಚನ ಸಾಧಿಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಚನ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲಿ. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹೊರಡಿಸಿ ಇಂಥ ಮನೋಧೆ ತಂದದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಪಟ್ಟು ಈ ಮನೋಧೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪ (ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ ನವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮಾತನಾಡಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಶಾಸನದ ಮಹತ್ತರವಾದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ತಿಳಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ ಹಳ್ಳಿಗರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚುವ ಮೋಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಾಸನವಲ್ಲದೆ ಇದು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಮ್ಮ ತರಲೇ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಶಾಸನ ಪ್ರಕಾರ ರಸ್ತೆ ಬಾವಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪಂಚಾಯತಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿಟ್ಟು ಹಣ ಎಷ್ಟು ಇದೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಇತರ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ಲೇವಿಗಳಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ರಮ ಇದಾಗಿದೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ವಸೂಲಾಡುವುದು ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅದು ನೀತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಕದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದರ ಭೂ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅದೇ ಮಾತು, ನೀವು ಅನುಪ್ಪಾನ್ವಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಂಥ ಕೃತಿ ನಿಮ್ಮದು. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಇರಬೇಕು ಎಂದೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಶಾಸನ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಿಟ್ಟರೆ ಹಣವಿಲ್ಲ ಏನು? ಇದೇಂಥ ಮೋಸ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನತ್ಯ ಧರ್ಮ ಇದ್ದರೆ ಆತ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಆತ್ಮವೇ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಕಿಯಾದರೂ ನೋಡಿ. ನಿಮಗೆ ಆತ್ಮ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ, ನೀತಿಯಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಭೂಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡಿ. ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಣ

ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಅದಾಯ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಕಂದಾಯದ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಸ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಗ್ರಾಂಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬಷನ್. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬಷನ್ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ಕೈವಾಡ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ಏನು ಇದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಂಥ ವಿರೋಧಿ ಶಾಸನ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋದರೆ ತಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವಂಥ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದುದು? ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದರೆ ನೈತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ನೀವೇ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಗೆ ಬಿ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್, ಸಣ್ಣ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ 50 ಪೈಸೆ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಕರುಕಳ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದನಗಳಿಗೆ ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಜನಗಳಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿ ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. 12 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಆದವರಿಗೆ ಈ ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪಶುಗಳಿಗೆ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಎಂಟಾಣಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಮುನ್ನು 8 ಇರಬಹುದು 10 ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು 15 ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು 12 ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಅವನ ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡಬೇಕೇನು? ಈ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು? ಇದು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಂದಿದೆಯೇ! ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ.—ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಗುಜರಾತ್ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಂದಾಯ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅವರದು ಹುಚ್ಚು ಸರಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನೂ ಹುಚ್ಚು ನಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಇದನ್ನು ಹುಚ್ಚು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕೇ! ಪ್ರಗತಿವಾಯಿಕ ವಾದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮಾದರಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಇತರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅಂಧದವರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ

2-30 P. M.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Law, Labour and Parliamentary Affairs).—Such a provision existed in one of the Municipal Acts even during the time when Mr. Channabasappa was a Minister of this State. I just want to ask him: why he did not take steps to amend it?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಹುಚ್ಚು ಸರಕಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನೀವು ಏತಕ್ಕೆ ಅದನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. You should have commonsense to avoid it and tell me: "Well, Mr. Channabasappa you have committed this mistake." ಈಗ ನೀವು ನಮ್ಮ ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಸರಕಾರ ಭೂಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ 100ಕ್ಕೆ 100ರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು, ರೈತರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಹುಚ್ಚು ಸರಕಾರದ ಹುಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯ ಭಾರೇ ವಿನಃ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಹುಚ್ಚು ಸರಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧ್ಯ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ)

ಇನ್ನು ಬಾದಿ ಮತ್ತು ವಿರೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಷಯ. ಯಾವುದಾದರೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಎನ್‌ಕರೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಈ ಬಾದಿ ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗದ ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಬರೀ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಭಾಗಿಯಾಗಿರಿ ಎಂದು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನ ಆದಳತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಂದೂ ಹೆಗೆಯಾಗದ ಹೆಂಗನು ಹೆಗೆ ನೋವು ಎಂದಂತೆ ಆಗಿದೆ.

Sri K. PUTTASWAMY.—I wanted the hon. Member to ascertain from the Leader of the Opposition whether the activities of the Khadi and Village Industries Board were confined only to cities and not to villages.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅವರೂ ನೀವೂ ಭಾಗಸ್ವರಾಗಿ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ 25 ಪೈಸೆಗೆ ಮೀರದಂತೆ ನೀವೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಂದಾಯವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಂದಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್.ವಿ. ಕೌಜಲಗಿಯವರು 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನೀವೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು, ಅವರು ಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದು ಇದು ಎಂತಹ ಉದಾರಭಾವನೆ. ಇಂತಹ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ತರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಮುಂಜಾರತರ ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಳತ ಹೆದಗಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಜನಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮತ್ತು ಆಸೆಂಬ್ಲಿ ಇನ್ನು 10—15 ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಈ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ, ಏತಕ್ಕೆ ತಂದಿರಿ? ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮಗೆ ಏನು ಗೌರವ ಕೊಡಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕೂಡೋಣ. ಇದು 2½ ಕೋಟಿ ಜನರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನೀವು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸೆಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಆಗ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸೋಣ. ಇದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಜನ ಒಪ್ಪಿದರೆ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಡಜನತಮೇಲೆ ಈ ಮೋಸದ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಗುರಿಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೋಸ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ 16-10-69 ರಂದು ಏನು ಒಂದು ತುರ್ತು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದಿರಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 213 ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ತುರ್ತು ಶಾಸನವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ He has no discretionary power in such matters except to follow the advice of the Minister under the provisions of Art.213. ಬಹುಶಃ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ವಿವೇಚನೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾಗ ಗಂಡಾಂತರ ಕಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪುರ್ತಾಗಿ ಬರುತ್ತದೋ, ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ತುರ್ತು ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಈ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶೆಟ್ಟರ ಆಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಣ್ಣೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಉಪ್ಪು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. 3-4 ಸಾರಿ ಕೇಳಿದರೂ ನಾವು ಏನು ಕೇಳುತ್ತೇವೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು

ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಈಗ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ತನ್ನಿರಿ ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವರವರ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ, ಜನಗಳು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲದ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಲೆಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತುರ್ತು ಶಾಸನದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು 37 ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಎಸೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸೂಯರ್‌ಲೇಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 5-6 ಸಾವಿರ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಇದ್ದ ಕಡೆಯೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಎಸೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ. ಅದು ಹುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ ಹೊರತು ಮದುವೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮದುವೆ ಆದ ಹೊರತು ಹುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಅರ್ಥ ಸ್ಥಿತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಇರದ ಹೊರತು ಥೇರ್ಮನ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತಿ ಭಾಗ ಸೇರಿದ ಹೊರತು ಥೇರ್ಮನ್ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಥೇರ್ಮನ್ ಕೋರಂ ಇಲ್ಲದೆ ಏನು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕಬಾರಿ ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಗದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತುರ್ತು ಶಾಸನ ಏನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪ ಬಾರದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ಪ್ರಯಾತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ಇರುವ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲವು ಚಾರ್ಜುಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಪಾಲು ತಮಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೋಕರ್ ಸೆಸ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಕ್ಕದವರೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲೂ ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಸೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಬಾಯಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ ಏರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅನ್ನುವ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 163 ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದಲು ಭೂಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 12 ಪೈಸೆಯಂತೆ ಸೆಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 25 ಪೈಸೆಯಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರಬೇಕಾದರೆ ಸರಕಾರ ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೇ ಈ ರೀತಿ ತರುವುದು ಎಂದರೆ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಇದೇ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 73 ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ತಲೆಗಂದಾಯ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Under the Civil Procedure Code, on every head you have a right to tax including the child in the womb. ನೀವು ಇಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇ ಎಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಿಂಡಿಕೇಟು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ರಾವಣನಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನುಷ್ಯ ಬಂದರೆ ರಾವಣನಂತೆಯೇ ಅನುಕರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾವಣನ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಇಂದು ಅರ್ಥಮಾಡ ಹಾದಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಬಹಳ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಚಾರ್ಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನಕ್ಕೆ ದೀಪದ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳವರು ಇಲ್ಲವೇ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅದರ ಚಾರ್ಜ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಧಿಗಳು ಎಂದರೆ 73 ಮತ್ತು 239 ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸೆಕ್ಷನ್ 43ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೊಡದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಾತ್ರಗೆ ಬರುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ತರಗಿಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಿಯಾದ ನೀರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. B. SIRDESAI.—Mr. Speaker Sir, I was inclined to support this Bill. But now I cannot help opposing these provisions of this Bill because if this Bill is passed and if these provisions are brought into force, certainly they will cut at the very root of the people and the democratic rights of the people will come to an end. The very principles of democracy will be in danger if these provisions are brought into force. The laws are meant for the people. They should protect and promote the welfare of the people. They must promote the economic conditions of the people. The Government is not a saviour and protector of democracy. In spite of all this, this Government have brought this Bill and wants to get it passed.

The Government have introduced a new Section 202 B and according to this Section the Government wants to continue the administrator for such a period as may be specified in the notification. Sir, it is unwise on the part of the Government to bring such a provision because in the democratic set up powers must be decentralised. But the Government is centralising the powers and they are making local bodies policy making bodies. It is strange that the Administrator is to exercise the powers of the elected persons under this provision. I am sure the Government is bound to misuse the powers. It is bound to take revenge against the people who contest elections. There is no provision in the old Act for determining the constituency. They are determining the constituencies according to their sweet will under the new provisions. They may dissolve the local bodies and they may appoint administrators. They may extend the time limit up to 4 years. It would be improper to curtail or extend the period of such appointment as per sub-clause (3) of clause 202 B. Sub-clause (3) of the same section 202 B, says like this :

“(3) The Government may, if it thinks fit, appoint an Advisory Council to advise and assist the Administrator appointed under Sub-Section (1) in the exercise of the powers and the performance and discharge of the duties and functions conferred or imposed on him under this Act, or any other law. The members of the Advisory Council shall hold office during the pleasure of the Government.”

I think, the Government should not be given unfettered freedom and if such unfettered freedom is given, the people would be deprived of their legitimate right in the democratic set up. Actually in the democratic set up such powers should not be vested with the Government. They must delegate powers to the local bodies and the period must be one year only and after the expiry of the period of one year, election must be held. Section 163 of the principal Act provides for the levy of local cess on all items of land revenue at the rate of 12 paise per rupee. There is already a provision to levy 12 paise in a rupee on all items of land revenue and also on every rupee of water rate.

But, here, the water-rate is excluded, and as per clause 2 of the same section a new provision is made to the effect that local cess may be increased not exceeding 25 paise, which would be a very heavy burden on the common man. I suggest that it should be 10 paise only. I feel that the Government have not thought of common people and their conditions. They cannot afford to pay even the regular taxes on account of their poverty.

Regarding the taxes and fees, as per the amendment, it is stated that provision is made to levy a fee not exceeding 50 paise per capita on persons of 12 years age. I think this kind of per capita tax was in vogue during Moghal times known as jizia tax. It is unjust. If at all the Government wants to augment it, they may make a provision for the levy of tax on the vehicles visiting the fairs and jatras.

Amendment to Section 43—regarding discretionary powers of the Panchayat—says :

“implementation of schemes for the development of village industries and cottage industries, formulated by the Khadi and Village Industries Commission or by the Mysore Khadi and Villages Industries Board.”

Sir, I lay stress on the word ‘formulated’. I do not know why the schemes should be formulated by the Khadi and Village Industries Commission or the Mysore Khadi and Village Industries Board. They must be formulated by the local bodies and not by the Khadi industries which is not functioning properly and where corruption has reached the climax, and it has become a grazing land to the Ruling Party people. In sub-section (3) (b) (i) of the same section there is provision for making contribution which should not exceed fifty rupees in the case of a Town Panchayat and twenty-five rupees in the case of a Village Panchayat by a resolution passed at its meeting and supported by two-thirds of its total number of members. In the original Act the limitation was up to Rs. 25 only. Of course, it is a good provision, but I am doubtful about the availability of funds from the Khadi and Village Industries Board.

With regard to the amendment of Section 78, provision has been made to increase the land Revenue grant to Taluk Boards and not to

(SRI N. B. SIRDESAI)

Panchayats. I suggest that the Land Revenue grant to Panchayats should be increased to 50 per cent.

With these words, I conclude and thank the Chair.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ (ಮರೈತ್ಪುರಂ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೋದೇಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಇರಬೇಕು. ಒಂದನೆಯದು ಎಂದರೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು, ಎರಡನೆಯದು ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಏನೂ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರೂ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಗಹನವಾದ ಮತ್ತು ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ 202(ಬಿ)ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈ ದಿನ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳು ಕೆಲವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಮೂಲಭೂತವಾದಂಥ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಮಿಕರೇಷನ್ ಗೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. 202(ಬಿ) ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸ್ (ಡಿ)ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“the seats of more than two-thirds of the elected members of the Taluk Board have become vacant by their resignation or otherwise,”

ಈ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೋಗಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ತಂದಿದ್ದರೆ, ಚುನಾವಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಅವಧಿ ಮುಗಿದಿದ್ದರೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಕ್ರಮ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ (ಡಿ)ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಏತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

3-00 P.M.

ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಶುಭಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ಲಾಜ್ 2 ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಜ್ 3 ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಈಗ ಏನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲು ಇದ್ದಂಥಾದ್ದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಈ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ :

“(3) A Panchayat may, by a resolution passed at its meeting and supported by two-thirds of its total number of members,—

(a) make provision for or make contribution towards any exhibition, conference or seminar within or outside the village but within the district ; or

(b) make contribution to any medical, educational or charitable institution or any other institution of public utility, within or outside the village, whether such institution is under public or private management :

Provided that except with the previous sanction of the Government, such provision or contribution shall not exceed,—

(i) fifty rupees in the case of a Town Panchayat ;

(ii) twenty-five rupees in the case of a Village Panchayat.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಅಥವಾ ಹೊರಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ಯಾವುದೇ ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ 50-25 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೆಂಬುದಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಒಂದು ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಟುವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ 79(ಎ) ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳ ಆಯೋಗದಿಂದ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಅನುದಾನಗಳು, ಧನಸಹಾಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಆದೇಶಗಳಿಗೊಳಪಟ್ಟು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯು 1956 ನೇ ಇಸವಿಯ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳ ಆಯೋಗದ ಸಂಬಂಧವಾದ 1956 ನೇ ಇಸವಿಯ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯಮಗಳ ಆಯೋಗದಿಂದ ಮತ್ತು 1956ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸಂಬಂಧವಾದ 1956ನೇ ಇಸವಿಯ 7ನೇ ಮೈಸೂರು ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೈಸೂರು ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ಅನುದಾನಗಳನ್ನು ಧನಸಹಾಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ಮನೂವೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಖಾದಿ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗುವ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದ ಶಾಸನವನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಆಡಳಿತವು ಪೂರ್ಣವಾದಿಯ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್)

ವರೆಗೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಪುನರ್ರಚಿತ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್‌ಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಮಾಪದಿಕಾಲವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇದು ತೀರಾ ಅಸಹನೀಯ. 4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪುನಃ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಕೀರ್ಣ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ಶ್ಯಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಮಂಡಲಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ನೋವಾದಾಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಇದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮನೆಮನೆಗೂ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೂ ಸಹ ಬಂದಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದಂತಹ ಒಂದ ಪುನಂಗವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 10-12 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಎಂದರೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿರುವ ಹುಡುಗರ ತಾಯಂದಿರು ನನ್ನ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟರು. ಆತರು, ಅವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಗಾರರು ಅನೇಕ ಹುಡುಗರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹುಡುಗರ ತಾಯಂದಿರು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಪಂಚಾಯಿತಿ. ಇದೂ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆತ್ಮದ್ವನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚಳುವಳಿಗಾರರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಆ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಚಳುವಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿ ಆಯಿತು, ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿ ಆಯಿತು, ಎಂದು ಹುಡುಗರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಚೋದನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಇಂಥಾ ಚಳುವಳಿಗೆ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ನೀಡಬೇಡಿ ಎಂದು. ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಚಳುವಳಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಎಂದರೆ ಚಳುವಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಚಳುವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ದುಡ್ಡು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಹುಡುಗರು ಬಂದು ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕಂಚೋರ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಬುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಊರು ಕೆರೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹಾಸಿರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ಯಾಮಿ, ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾನು ಎನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಊರು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿವಾರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವರಿತಿಯಿಲ್ಲವೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಗೂಂಡಾರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವಾಸದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಜನತೆ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಚಳುವಳಿ ಮಿತಿಯಿರಬೇಕೆಂದು ಇದರಿಂದ ದೇಶ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ತಿವಣೇನೆಯವರ ಗತಿ ಎನೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಚಾಯಿತಿ

ಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಗೆ ದಿಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ದಿಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ನಾವು ತಯಾರಾಗಿರಬೇಕು, ಮಿಲಿಟರಿಯವರ ಹಾಗೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪೇಪರಿನ ಸರಿಗೂ ಕೂಡ. ತಾವು ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಚೆವಳಿ ಚೆವಳಿ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗೂಂಡಾ ಗಿರಿಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದು ನಂತರ ಒಂದು ಬೇರೆಯೇ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಇದ್ದುಹಾಗೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೇಸಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಬಂದರೆ, ಒಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನದ್ದೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಗೌರವ ಹಾಳು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಇರಬೇಕು. ಅವರ ಶಾಸಕರಾಗಲಿ, ಪೇಪರಿನವರಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳವರು ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬರು ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅದನ್ನು ತಿಮ್ಮಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ದೊರೆಗೆ 10) ವರ್ಷ ಆಯುಷ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri D. B. KALMANKAR (Aland).—Mr. Speaker Sir, I am really sorry that the Mysore Local Boards and Panchayats (Amendment) Bill has come before this House to replace the ordinance.

Now, as already said by some Hon'ble Members of this House, there is nothing to show that any of the provisions of this Bill was so necessary, was so essential to justify the bringing of an ordinance. The provisions of article 213 are to be very rarely used and only if the Governor is satisfied that there is necessity, absolute necessity for making a law through ordinance. I am sorry to say that by bringing so many ordinances even on very normal matters, the Government is trying to circumscribe and limit the functions of the legislature. I could have understood if there was something very urgent and emergent as in the case of the Land Reforms Bill. Of course, the present Land Reforms Bill also was not so much necessary for which an ordinance was issued. What I find from this Bill is that very normal items are put into the ordinance. Instead of 20 per cent, it is intended to increase 50 per cent. Some more discretionary grants are to be increased. And then 50 paise is imposed whenever a person of over 12 years attends any fair or jatra or urs. There are some other similar matters such as the appointment of administrators and such other things that are incorporated.

Sir, it was rightly said by Sri H. N. Nanje Gowda that today, supposing there are 13 members in a Panchayet, the Chairman does not function properly. In the case of removal of the Chairman, at least nine members are to be present to constitute the quorum at a Panchayat meeting. Sir, I say from experience in my taluk that more than fifty per cent of the village panchayets are not at all functioning. They are not at all calling their monthly or two monthly meetings and no work is

(SRI D. B. KALMANKAR)

done. So I thought that some of provisions were introduced in the present Bill in order to remedy that kind of a situation but it is not done. In the Bill, mendment of section 43, sub-clause (3) it is said :

“ 43 (3) A panchayet may, by a resolution passed at its meeting and supported by two thirds of its total number of members,—

(a) make provision for or make contribution towards any exhibition, conference or seminar within or outside the village but with the district ; ”

I oppose this provision, Sir. As it is, the Panchayet has no funds. It cannot find enough money to do its very basic duties, namely supplying water or keeping the streets clean or providing lighting, etc. It is no also in a position to pay its staff-Secretary and others. When this is the case, I do not understand why they are to make a contribution for such thing as a seminar or exhibition ? Ultimately, as I see, from the trend of the party in power, they want an exhibition to be organised in every district to propagate their party. They want to compel every panchayet to give money by virtue of this provision. Therefore, I oppose it. I oppose it not only on this ground, but also on the ground that the panchayets will have no funds for their very normal functions.

Secondly Sir, under section 73, the Town Panchayet is going to be given power to impose fifty paise per capita above 12 years of age. That is very arbitrary. If that power is to be given to town panchayets, why the village panchayets are to be excluded from this, because there are so many small villages where jatras and fairs on a large scale take place. Why such power is not given to village panchayets and why it is given only to town panchayets ? If you want to make a provision, you may include the gram panchayets also. For sanitation and other things. they require extra amounts. That is also necessary. Because, as I already stated, it is impossible for them to do any work under their normal activities. If you want to give the benefit of this section to town panchayets, you may include also village panchayets. So I submit the Minister concerned will take note of this fact.

Under the proposed section 4 A, the Panchayat is given powers to compound in cases panchayat taxes are due from some persons. If this provision comes into play, it will open the floodgates for compounding such cases. What will happen is that a type of discrimination will come in because at the village level we know what type of discrimination goes on. There are already groups. A Panchayat which is in power may make a discrimination and the benefit of it may go to a particular group of people. Not only that, the already meagre funds that the Panchayat has got may also not be available if this particular clause is passed.

Then, I come to section 77. I am happy that the collection of taxes is being entrusted to Village Accountants. It has been said that the Gram Panchayat cannot collect it because of local influence. It is very apparent that they cannot collect and that is why this function is given to the Village Accountant. It is all right; but my only doubt is whether the Village Accountant can do both the work *viz.*, collection of taxes and also of land revenue. For that I submit some arrangement may be made.

Then, it is provided that the Tahsildar can make collection *suo-motu*. I oppose it. On the request of the Panchayat he may take proceedings for collection. So, that may be deleted.

Coming to the amount collected by way of shandy and all that, we see that the Taluk Boards are not at all discharging their functions properly. In our State where there are 35,000 villages, even after so many years of the coming into force of this Act, the villages are where they are; there is no improvement. So, in these shandies 50 per cent collection may go to the Panchayats.

Regarding the extension of the period from one year to four years, I oppose it. There is no need to have the Administrators. There also I find something fishy. With these observations I thank the Chair and conclude my speech.

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Law, Labour and Parliamentary Affairs).—Sir, I may kindly be permitted to intervene in the debate to explain two points that have been made out during the course of this debate.

Most of the hon. members of the Opposition who have participated in this debate have questioned the propriety of the Government in issuing the ordinance. The House is aware that this Bill had been placed before this House during the last session. It was unfortunate that it was not possible to find time for discussing and passing it. In the explanation attached to the Bill, under Rule 71 in the Statement of Objects and Reasons and also in the explanatory statement placed under Rule 72 of the Rules of Procedure, the urgency has been made very clear. Under the existing Act, only 60 per cent of the land revenue had to be shared between the Taluk Board and Village Panchayat. It was decided long ago that with effect from 1-4-69 hundred per cent of the land revenue should be assigned to the Taluk Boards and Village Panchayats in certain proportion. As hon. Members are aware, as the accounting year of 1969-70 is fast running out, it was the anxiety of the Government to make funds available to the Village Panchayats so that they may meet their commitments on development works. It was that anxiety which made the Government to issue this ordinance.

As far as the other provisions are concerned, they could have waited; but the Government made use of that opportunity to also include those provisions in the ordinance. A question has been

(SRI K. PUTTASWAMY)

pertinently asked whether the House is not indirectly compelled to accord sanction to the ordinance that has been issued. If we go through the constitutional provisions, I do not think there would be any such compulsion on this House. The discretion of this House is unfettered. This House can throw out the Bill that is placed before this House and can also suggest amendments. The Hon. the Leader of the Opposition pointed out yesterday that inconvenience is going to be caused to the registered occupants of the land if suddenly during a transition stage like this *viz.*, measurement in terms of acres is changed to measurement in terms of hectares. This House appreciated the point made by him and Government itself brought forward an official amendment to drop from the Bill the reference to hectares and restore the original measurement in terms of acres. I am only pointing out that there is absolutely no compulsion on this House or that the discretion of this House is in no way fettered. Yesterday my hon. Friend Sri Nagappa read to this House in some details and also explained when exactly Government should take recourse to this extraordinary provision of issuing an ordinance. I straightaway concede that it is only in extraordinary circumstances that the Government should take recourse to the issue of ordinances. I might point out humbly to this House that Government have been making all efforts to see that the administration functions smoothly and effectively and with that anxiety Government took a decision to make over hundred per cent of land revenue to the Taluk Boards and Village Panchayats. Thereafter, they brought an amendment also as early as in August-September. It was unfortunate that this House could not find time to pass it and therefore it became necessary to issue an Ordinance and this enables the Government to pay from the Exchequer to the Taluk Boards and the Village Panchayats the amount that they intended to give by the decision that they have taken.

3-30 P.M.

Therefore, I submit that Government have not misused the right that they have under the Constitution. Yesterday when the hon. Member Sri Nagappa was speaking, I made a request to him to read the letter of the late Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru. He was good enough to read it. But I would like to read it over again. I do not think I would be taking the time of this House by so doing. It explains the stand of the Government and the criterion for the Government to take recourse to Ordinance and when exactly the Government should take recourse to ordinance. I have already stated that ordinance must not be issued very frequently if we can wait for the Session to meet, consider and pass any measure. Government, I am sure, is in duty bound to wait. That is the respect to be shown to this House. I am sure that this Government would not lag behind in showing

the respect that is due to the House. On July 19, 1954, the late Prime Minister Jawaharlal Nehru wrote to the late Speaker Mavalankar as follows :

“ We have been reluctant to issue Ordinances and it is only when we have felt compelled to do so by circumstances that we have issued them. You will appreciate that it is the responsibility of the Government to decide what steps should be taken in a particular contingency. The Constitution itself has provided for the issue of Ordinances where such necessity arises, and that direction has to be exercised by Government.

“ We have issued in the past a very limited number of Ordinances and we have always placed before Parliament the reasons for having issued each one of them.

“ I am myself unable to see why this should be considered undemocratic. Of course, this power, like any other power, may be abused and Parliament will be the ultimate judge as to whether the use of this power has been right or wrong.”

I do not want to add anything more to what has been stated in the letter of Pandit Jawaharlal Nehru, our former Prime Minister. The judge on this ordinance is this House; the House will judge whether it is right or wrong.

As regards the question whether the circumstances necessitated the issue of ordinance, I may humbly submit that it is the responsibility of the Government to consider whether the situation needed this ordinance. I do not want to say anything more on this point.

One other thing which the hon. Member Sri Nagappa made out was with reference to Articles 155, 160 and 213.

Sri M. NAGAPPA.—Please read Art. 159 first and then quote Art. 160 and 155.

Sri K. PUTTASWAMY.—I am very thankful to the hon. Member for reminding me to refer to Art. 159. He pointed out that the then Acting Governor or the person who was discharging the functions of the Governor, namely, Chief Justice Sri A.R. Somanath Iyer, was not a Governor but he was only a person discharging the functions of the Governor. I am now making reference to four Articles one by one. Article 155 states :

“The Governor of a State shall be appointed by the President by warrant under his hand and seal.”

Art. 159 states :

“Every Governor and every person discharging the functions of the Governor shall, before entering upon his office, make and subscribe in the presence of the Chief Justice of the High Court exercising jurisdiction in relation to the State, or, in his absence, the seniormost Judge of that Court available, an oath or affirmation in the following form,.....”

(SRI K. PUTTASWAMY)

This refers to the taking of oath of office. The point that the hon. member was making out was that the Governor then in office of the Governor was a person discharging the functions of the Governor and whether such a person could issue ordinance. He also pointed out that he had signed as Governor. I will meet that point later.

I submit that one of the functions of the Governor is to issue ordinance. So whoever may be in the office of the Governor validly, he has the right to discharge the functions attached to that office. The issuing of ordinance is a function attached to the office of the Governor. So the Chief Justice who was then functioning as Governor and who discharged the functions of the Governor, had the Constitutional right to issue ordinance.

Then 160 article which reads :

“The President may make such provision as he thinks fit for the discharge of the functions of the Governor of a State in any contingency not provided for in this Chapter.”

I do not think it would be necessary for me to make a reference to Art. 213 which deals with the procedure for promulgating Ordinances.

Sri M. NAGAPPA.—With due respect to the Chair, I wish to know for what purpose Art. 160 of the Constitution was added in this particular Chapter? Where was the necessity for adding it?

Sri K. PUTTASWAMY.—I was just explaining that particular point. I have gone through the several Articles in the Constitution. Nowhere is there any provision relating to the appointment of a person to discharge the functions attached to the office of the Governor or to the appointment of an Acting Governor whenever there is a vacancy. It is exactly under Rule 160 that such a power is exercised. I will just refer to the Notification that has been issued appointing Sri Somnath Iyer, Acting Chief Justice of the Mysore High Court, to discharge the functions of the Governor of Mysore. The Warrant of Appointment is as follows :

“By virtue of the power vested in me by Articles 155 and 160 of the Constitution of India, I, Varahagiri Venkata Giri, President of India, hereby appoint Mr. JUSTICE ARNI RAMASWAMY SOMNATH IYER, Acting Chief Justice of the Mysore High Court, to discharge the functions of the Governor of Mysore during the vacancy in the Office of the Governor.

“Given at Rashtrapati Bhavan, New Delhi, this Thirtieth day of August in the year One Thousand Nine Hundred and Sixty-Nine (8th Bhadra 1391) in the Twentieth year of the Republic of India.

V. V. GIRI,
PRESIDENT OF INDIA.”

I submit that the President of India has power to appoint a person temporarily to discharge the functions of the Governor and that power is exercised under Art. 160. It is made amply clear in Art. 160. That is why I made a reference to Art. 160 earlier. Art. 155 relates to the appointment of the Governor. It is only under Art. 160 that the Acting Chief Justice was appointed to discharge the functions attached to the office of the Governor. Therefore, It is quite in order.

Sri Nagappa also pointed out one other thing, on that there may be difference of opinion. We remember very well that when the present President was Vice President he acted for a time as President and at the beginning he styled himself as the President and it was pointed out that he could not do so. Thereafter on some legal advice he began signing as 'Acting President'. I do at this stage assert and say whether he should have styled himself as Governor or whether he should have styled himself as Acting Governor. It is enough for my purpose if I say that Mr. Justice A.R. Somanatha Iyer was appointed by the President in exercise of powers conferred on the President under Art. 160 and therefore he was entitled to discharge all the functions attached to the office of the Governor and issue the ordinance as the function attached to the office of the Governor. Therefore the issue of this ordinance is quite in order.

SRI M. NAGAPPA.—One clarification, Sir. I do not deny that the President has powers to appoint a person who can discharge the functions as Governor. The Governor appointed under Art. 155 read with Art. 160 has to exercise his powers whereas power of Governor to promulgate ordinances comes under Art. 213. Chapter IV, Part VI. As per Art. 160 if any special powers vested under this particular Chapter are to be exercised by the Governor who has been appointed to exercise the powers of the Governor, those powers are specifically to be mentioned in the notification as required under Art. 160. When the Hon. Minister read that notification nothing is mentioned in that notification to the effect that the appointed Governor has been vested with specific powers under Art. 213. Therefore, was he competent to issue such an ordinance as per the Constitution?

SRI K. PUTTASWAMY.—I do not think there is any room for such doubt. What the Art. 160 refers to is about the appointment of a person to discharge the function attached to the office of the Governor. It is clear that the President may make such provision as he deems fit for the discharge of function of the Governor of the State in any contingency not provided for in the chapter. The qualifying thing here is, 'in any contingency not provided for.' This Article does not make provision for functions of a Governor. The functions of the Governor are stated in several other chapters. Under those Articles, he can exercise his function.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ನಾಡಗೌಡ (ಮುಧೋಳ).—ನಾನು ಒಂದು ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಮಿ. ಅಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿದನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿರಪ್ಪನವರು ಲೇಡರು. ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಲೇಡರು ಅಂತ 43 ಜನ ಸಹಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಲ್ಲದೇ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ನಾಡಗೌಡ)

ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾರ್ಷಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರರು ಈ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿದ್ದು, ಅಂತಹವರು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ವಿಷ್ ಇಲ್ಲ. ನುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ನುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪೀಕರ್ ಅವರ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತು ಸಾಕಾಯಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾರು ಶಿಸ್ತು, ನಯಮ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾತನಾಡಿ, ಸಭೆಯ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂದು ತರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ದಂತಹವರನ್ನು ಸ್ಪೀಕರ್ ರವರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ರವರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಲೇಡರ್ ಯಾರು ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ತಾವು ವಿಧೇಯಕದಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ನಾಡಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ನಿರುಪಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದು, ಈಗಾಗಲೇ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರ‍್ಯಾಂಡರ್‌ವಿನ್ಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಜರೂರಿ ಆಗಿತ್ತೋ ಅದು ಒಂದೇ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೊಂದಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಥಪರವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಇರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಆ ಪಾರ್ಷಿ ಈ ಪಾರ್ಷಿ ಅನ್ನುವ ಭೇದ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಹೊರುವ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಇತರ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಂದ ತಡೆ ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡದೆ, ಇದ್ದ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಇಟ್ಟು, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಶುಭ. ಈ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೇ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ 13 ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ತಮ್ಮ ವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಗೋಕಾಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತನಕ ಸದಸ್ಯರೂ, ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರೂ ಹೋಗಿ ಸ್ಪೀ ಆರ್ಡರ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು ; ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್‌ಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸ್ಪೀ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಾಯಿದೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಪ್ರೆರೊಳಗೆ ಸ್ಪೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವೇ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಿಸುವಾಗ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಗೋಕಾಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ಅಡ್ಡಿನಿಶ್ಚೇಷರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿರುವ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ; ಇವರು ಚಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಚಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದವರು ಬೈಲಹೊಂಬಲದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು. ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುರಿಯದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತ, ಆನಾನುಕೂಲವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಘಾತ್ರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಅನುಕೂಲವಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದೆ

ಇರಲಿ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸ್ವರ್ಧವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ಅವರ ಪಕ್ಷದ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri B. L. GOWDA (Deputy Minister for Co-operation).—Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Parliamentary Affairs Sri Puttaswamy, has already met the points regarding the issue of an ordinance, the necessity that existed for issue of an ordinance and the authority of the then Governor to issue the ordinance. I think I need not meet those points.

Coming to the points that have been raised by some of my friends on the amending provisions of this Bill, I would say that most of our friends, I am happy to state, have not attacked the working of the panchayatraj institutions in general. Except for a few remarks here and there, all my friends, who have spoken on the amending provisions of the Bill, have not said anything against the working of panchayatraj institutions.

Coming to the provision of the amending Bill, one of the main provisions is to enable the panchayatraj institution, the village panchayats and the taluk boards, to get hundred per cent land revenue from the State Exchequer. It has been pointed out on the floor of this House by my friends that these two institutions, the panchayats and the taluk boards, would get under this Bill less than what they were getting under the old provisions. It is really surprising. I do not know how my friends came to the conclusion that the village panchayats and the taluk boards would get less or nothing more than what they are getting now. It has been clearly stated in the Bill that hereafter as per the ordinance panchayats are going to get 30 per cent plus 10 per cent of the discretionary grant as against only 5 per cent which they are getting now; similarly the taluk boards which used to get only 20 per cent would get 50 per cent plus 10 per cent discretionary grant making a total of 60 per cent. Thus when they are getting 100 per cent, I do not know how members still feel that they are not getting what they were getting. Their point is that the land revenue assessment is lower because water rate has been bifurcated from the original land revenue and so these institutions are not getting the entire land revenue. Their point of view may be correct, but what is the provision under the existing Village Panchayats and Taluk Boards Act, 1959? Village panchayats get only 20 per cent of the land revenue. But now we are going to give them 30 per cent plus 10 per cent discretionary grant making a total of 40 per cent and the Taluk Boards are going to be given 50 per cent plus 10 per cent discretionary grant making a total of 60 per cent. So I ask, are these bodies not benefited from the enhancement of the land revenue? I am really surprised how my friends feel otherwise. May be, my friends have a grievance that the water rate and other rates have been bifurcated from the original land revenue. For that we cannot help.

(SRI B. L. GOWDA)

Even granting that, I assure the House through you, Sir, that after the enhancement of the land revenue the village panchayats and the taluk boards are going to get a little more than what they are now getting.

SRI L. SRIKANTAI AH.—Please give figures for this.

SRI B. L. GOWDA.—I shall give figures. The figures of collection of land revenue are as follows :

	Rs. (in lakhs)
1959-60	353.53
1960-61	349.53
1961-62	325.89
1962-63	374.63
1963-64	538.57
1964-65	396.19
1965-66	344.08
1966-67	232.79
1967-68	511.00
1968-69	505.92
1969-70	465.00 (estimated)

It will be seen from these figures that the land revenue is actually going up and not going down. I have already submitted that the basic land revenue and water rate have been bifurcated from the land revenue which these two bodies are getting and that under the amending Bill they will actually get a little more than what they are now getting.

I submit under the amending provisions, these local authorities both the Village Panchayats and Taluk Boards are going to be benefited and most of the Panchayat Institutions have welcomed this.

4-00 P.M.

Coming to the next point, appointment of Administrator, I say the elections to the first Panchayat Raj Bodies were held in 1960. Due to National emergency and other difficulties, though the Elections were held for all the Local bodies, some elections could not be held on account of the Writ Petitions and stay orders of the High Court. Under the existing law, there are certain restrictions to appoint Administrators. But we have to get through the work of the Panchayat Raj. There are some provisions in the Panchayat Raj Act for the appointment of Administrators under these circumstances. I am happy Sri Nagappa has welcomed this provision of appointment of Administrators. He naturally said that these Administrators should not be continued for long. The intention of the Government is not to continue them for ever. Action will be taken to hold elections as early as possible.

Coming to the levy of tax on pilgrims by the Town Panchayat, it has been accepted by most of the Hon. Members excepting one or two. I have already stated the reasons when the Bill was moved for consideration. Such a provision is existing in the neighbouring States like Maharashtra, Gujarat, Jammu and Kashmir, Rajasthan, Bihar and West Bengal.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಾ ?

Sri B. L. GOWDA.—Sri Nagappa has pertinently asked whether such a provision is existing in the old Act? I say it is existing in the old Act. There is provision for this under Section 197 of the Municipalities Act.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Merely because it exists in the Municipal Act, it will not be a fit case to adopt it instead of removing it.

Sri B. L. GOWDA.—It is very necessary to levy this tax for maintaining health and sanitation of the locality. Therefore, I hold it is necessary.

Coming to the portion of revenue to be given to the Village Panchayat, I may bring to the notice of the House that these Village Panchayats are not at all getting anything now. Now it is said that a portion of the revenue, say about 20 per cent should go to them. It is welcomed by all. Even in the M.S.R.T.C. Act, there is a provision to charge such persons below 12 years of age.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದು ಜಾತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದಾನೆ, ಅಥವಾ ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನ ಮಯ್ಯನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಎಂದು ಹಿಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಗೌಡ.—ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲರುವ ತಮ್ಮಂಥ ಮಕ್ಕನೀಯರು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ, ಕೂಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಮಯ್ಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಬಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ.

Sri B. L. GOWDA.—It is in vogue in our State and also in the neighbouring States. My friend Sri Srikantiah questioned whether all these Panchayat Institutions get less revenue. I may tell for the information of the House that the Panchayats will be getting more under the existing provisions. Some of our friends including the Leader of the Opposition questioned the propriety of our amendments which provided for undertaking activities of the village industries and Khadi Industries by the Village Panchayats. They further stated that the Karama Kanda of Khadi Board is being carried to the villages. All these things have been debated so many times in this House and satisfactory replies have been given. Some mistakes do happen in dealing with all these things. It is not a new thing. The intention of the

(SRI B. L. GOWDA)

provision is to enable the Panchayat Institutions to get more money and to see the developmental works are taken up. This may be compared to the working of Societies. There are good societies. Instances of bad working of Societies are less in number. Likewise the Panchayat Institutions generally are also working well. They may take advantage of this legislation. Our friends should not be misled by what is going on today.

Coming to the remarks made by Sri Gopala Gowda, he said that the Government is not giving sufficient funds for digging drinking water wells in the Villages. His statement is far from truth. We are prepared to provide any amount of money for this purpose. We have already given Rs. 65 lakhs for various Districts and we have given a further amount of Rs. 65 lakhs yesterday only for this purpose. Therefore there is no worry about this problem. The Government is prepared to give any amount of money for sinking drinking water wells.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. I have already submitted that it is not like that. By all these amending provisions, these Panchayat Raj institutions will be getting something more than what they are getting today. I do not know why my friend made that statement.

With these few remarks, I commend that this Bill be passed.

Mr. SPEAKER.—I shall put the Statutory Resolution moved by Sri Nagappa to the House.

The question is :

“That this Assembly disapproves the Ordinance No. 6 of 1969 namely ‘The Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Ordinance, 1969, promulgated on the 16th day of October, 1969 by the Governor of Mysore.’”

The Resolution was negatived.

Now I will put the consideration motion to the House. The question is :

“That the Mysore Village Panchayats and Local Boards (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration.”

The motion was adopted.